

ארנון דוד / תיעוד: יהודית זוסמן

נולדתי בבנדר (טיגינה) בשנת 1921 שהיה שייך אז לרונים והיום זה מולדביה.

בגיל 4 עברנו לגור בבוקרשט למדתי בבית ספר גרמני אוונגלי שם למדתי עד סיום הבגרות.

שהייתי בן 19 עליתי ארצה בבית הספר היה דגש על לימוד שפות כל המקצועות, היו בגרמנית ולמדנו גם צרפתית ואנגלית שיטת הלימוד הייתה רחבה בהרבה נושאים. בשנת 1933 ביקרנו בארץ כתיירים הגרמנים היו ברומניה כבני ברית ולא פגעו ביהודי רומניה. הורי דאגו שאעזוב את רומניה, לארץ ישראל.

בשנת 1941 עליתי עם סרטיפיקט לארץ ישראל לבד כסטודנט באוניברסיטה העברית בירושלים למדתי מתמטיקה.

הורי עלו לארץ בשנת 1944 באופן בלתי לגלי, והיו במחנה בעתלית לפני שחרורם. לא סיימתי את לימודי כי גויסתי בשנת 1942 לצבא הבריטי ליחידת מודיעין כקצין קשר עם הצבא הרוסי עם עוד 10 חברים. נסעתי לדמשק ברכבת העמק ומשם לבגדד ולגבול האירני. הוחזרנו לארץ כעבור שנה ושחררנו. חזרתי לירושלים ב-1943 לאוניברסיטה שם הכרתי את אשתי שהייתה סטודנטית. כשהייתה לי עבודה קבועה בחברת הנפט של היום "פז", התחתנו ב-1946 גרנו בירושלים עד 1948. כשמשרדי "של" עברו לחיפה עברנו בעקבותיהם, ועבדתי שם 41 שנה. התחלתי כפקיד וסיימתי כמשנה למנהל כללי. בעקבות תפקידי הרבתי להסתובב בעולם. התמחיתי בסקטור האנרגיה בכמה תחומים. בשנת 1979 נבחרתי כנשיא הועדה הישראלית של המועצה העולמית לאנרגיה עד 1988. עיסוקיי תרמו רבות להרחבת השכלתי. בשנת 1986 פרשתי מחברת "פז". נולדו לנו שתי בנות ובן. בתי הגדולה נולדה 1949 עבדה בבלל, הבת השנייה נולדה בשנת 1950 היא ארכיטקטית, משפטנית ושמאית מקרקעין. הבן נולד בשנת 1959 והוא ד"ר לפסיכולוגיה. אשתי יהודית, כימאית, עשתה בגיל 51 שינוי והפכה להיות יועצת למחשבים לסגל האקדמי בטכניון.